

Богослужіння у землянці та просто неба. Рахнянські адвентисти відзначили ювілей

Понад три століття існує у Вінницькій області село Рахни-Лісові. Зараз воно налічує майже 2000 дворів і 5000 мешканців. Серед них проживають і близько 200 людей, об'єднаних у громаду Церкви адвентистів сьомого дня, яка цього року відзначає 110-річний ювілей. У 1907 році на православне свято Юр'їв день місцевий священник мав освятити врожай. І перед цим запропонував своїм прислужникам розпити пляшку горілки. Та староста місцевої церкви Панас Власік і паламар Амбросій Саванжа не погодилися здійснювати обряд у нетверезому стані. Вони вважали, що Богові така «слава» не потрібна. Згадали, що у сусідній Ворошилівці живуть віруючі, які, навчаючи Біблії, не вживають спиртних напоїв.

Володимир Костюк, член громади Церкви адвентистів сьомого дня у селі Рахни-Лісові: «Там вони вже пообщалися, і тут між собою мали поступово спілкуватися, наче така групка організувалася. Вже в церкву не ходили, бо з батюшкою поспорили, і групка організувалася».

Православні селяни стали адвентистами наступного, 1908 року. Тоді заповіт із Богом уклали вісім рахнян. Керівником групи адвентистів став Панас Власік – колишній староста Православної церкви. Ці новини сподобались не всім. Були люди, які слідкували за віруючими та доносили священнику про їхні суботні зібрання. А той, у свою чергу, посилав жандармів, які розганяли зібрання громади. Приїздив навіть київський генерал-губернатор, православний місіонер, щоб надоумити так званих зрадників православ'я.

Але тоді діяв імператорський указ про віротерпимість. Тож, губернатор дозволив збиратись у приміщенні колишньої аптеки.

Також виділили територію для поховань адвентистів, бо православний священик заборонив на загальному кладовищі ховати цих «штундистів».

Михайло Подопригора, член адвентистської громади села Рахни-Лісові: «Православна церква була державна, так що вони не мали права на суспільне життя. Коли у Власіка Панаса померла дитина, вона кілька днів лежала у погребі, і він її похоронив на власному городі».

Ця могила збереглася до сьогодні.

Через десять років після заснування громаду відвідувало 39 осіб, а в 1925 році – вже 62 особи. Та у тридцяті роки громаду позбавили реєстрації.

В 1945 році реєстрацію поновили, до церкви знову приєднувалися люди, але діяла заборона приводити дітей на богослужіння.

Володимир Костюк, член адвентистської громади села Рахни-Лісові: «У домі культури були сільські збори, і на зборах це питання підняли, щоб заборонити віруючим брати дітей в зібрання».

Віра та Степан Нестеруки, члени адвентистської громади села Рахни-Лісові: «Якщо ми брали дітей з собою, то, це так: адміністрація приходила, зі школи вчителі приходили, сільська рада».

У 1960 роках реєстрацію громади знову вилучили, та опечатали двері власного будинку адвентиста Василя Карабаєва, де проходили зібрання. Віряни стали збиратися по суботах у дворі просто неба, а спів і проповідь чули сусіди. Усвідомивши, що заборона спричинила протилежний ефект, комуністичні керівники дозволили проводити богослужіння у приміщенні. У 1968 році рахнянські адвентисти побудували нове молитовне приміщення. А у 1982 році громада налічувала вже 138 осіб.

Олег Онуфрійчук, член адвентистської громади села Рахни-

Лісові: «Років 30 тому назад у цій маленькій хатинці – тут жила моя бабуся – кожного тижня ми збиралися, щоб вивчати урок суботньої школи. Ця хатинка на перший погляд дуже маленька, але коли сюди заходили люди, то вона вмщала навіть 20 чоловік. Завдяки цій хатці дуже багато людей почули про спасіння. Ось ця вся вулиця, де зараз ми знаходимось, майже всі тут стали віруючими адвентистами».

В 1991 році тут посвятили новий молитовний будинок. Зараз місцева громада адвентистів налічує майже 200 членів. Серед них – 35 молодих людей та 40 дітей.

Станіслав Носов, керівник Адвентистської церкви в Україні: «Вірність біблійним принципам – це дало змогу, щоб церква могла далі рухатися. Друге, дуже важливе питання – це молодь. Молодь, яка є, і діти, вони займалися разом з ними, разом з ними вони відвідували церкву, вони їх навчали, вони з ними грали музичні твори. Молодь була задіяна в служінні церкви, тому це дало перевагу. Молоде покоління виростало, приходило інше покоління, яке також було залучене в служіння. І це давало можливість церкві зростати як чисельно, так і духовно».

Олег Онуфрійчук багато років присвячує себе молодіжному служінню у селі. Десять років тому Олег з родиною вирішив побудувати сучасну спортивну залу для односельчан. Почали з невеликого приміщення, згодом розширилися. Відвідування зали безкоштовне.

Олег Онуфрійчук, член адвентистської громади села Рахни-Лісові: «Умови такі: щоб заходити в тверезому вигляді, без поганих звичок, без поганих слів. До нас багато різних людей приходить, і виникає дуже багато питань, життєвих питань. Питання віри, духовності, вони тут можуть почути відповідь на запитання, ми можемо тут поділитися тим, що нам відкрив Господь. Практично всі, хто приходять до нас, стають нашими друзями».

За десятилітню історію залу його відвідали понад сто

односельчан. Руслан Волинець – частий його відвідувач. Хлопець розповідає: зі штанги та гантелей розпочався і його духовний шлях.

Руслан Волинець, член адвентистської громади села Рахни-Лісові: «Олег мене сюди повернув, і я зараз в церкві, і я радий, що я з Богом, і, саме завдяки Олегу, я вже є майже 10 років членом Церкви. Олег це все зробив для того, щоб молодь не сиділа ввечері за комп'ютером, щоб не ходила по кабаках, не спілкувалася з поганими людьми, не шукала собі пригод, а приходила у спортзал і займалася».

Сьогодні громада проводить програми з профілактики шкідливих звичок і пропагує здоровий спосіб життя. Разом з дирекцією школи №1 місцеві адвентисти зібрали кошти для хворої дитини, а разом із сільською радою прибирали сміття. Для дітей проводять канікулярні школи, для молоді – арт-кафе.

Володимир Мудрик, голова Рахнівсько-Лісової сільської ради: «На сьогоднішній день з релігійною громадою у нас хороші взаємостосунки, громада часто відкликається на допомогу в благоустрої населеного пункту, реконструкції. Прихожани Церкви беруть участь у розвитку інфраструктури, і громада на дуже поважному місці у нашому селі.

Плануєм зробити стадіон для діток, бо здоров'я дітей – це наше майбутнє, тому ми хочемо зробити мініфутбольне поле з твердим покриттям».

У побудові футбольного поля беруть участь і місцеві адвентисти.

Михайло Чайка, член адвентистської громади села Рахни-Лісові: «Є такі люди, які приходили до нас і запитували: «Чи можемо ми вам допомогти? Адже ви, дійсно, робите хорошу справу для села».

Вікторія Слобода, член адвентистської громади села Рахни-Лісові: «Ми відкриті до потреб інших людей, ми є частиною

суспільства, а не тільки Церкви».

Віталій Сич, пастор адвентистської громади села Рахни-Лісові:
«У нас така філософія: це коли церква не просто кличе до себе, а коли церква виходить за межі, в суспільство. І ми прагнемо робити такі проекти, щоб люди пам'ятали адвентистів не лише як тих, хто дотримується суботи, але і як таких людей, які служать суспільству. І тут така належна база – молоді люди, старше покоління, які готові це робити».

**Валерія Полторацька, Ірина Ставінська, Олександр Мудрак,
Вінничина, «Вісті надії»**